



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Explanatio In Psalmos**

Complectens Psalmos à 101. ad 125.

**Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>**

**Dusseldorpii, 1764**

**VD18 15558428-001**

Psalmus CXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53433)

nus non solum custodit Israelem, seu populum suum universè, sed & te in particulari, quia tibi erit *protectio*, hebraicè umbraculum, quod manu dextera tenere, & te totum tegere poterit, ne sol urat te per diem, nec luna per noctem. Hæ metaphora significant gratiam Dei, peregrinum custodientem tempore prosperitatis, & adversitatis: nec enim minùs laedere solet in hac viâ dies prosperitatis, quàm nox adversitatis.

*ψ. 7. Dominus custodit te ab omni malo. custodiat animam tuam Dominus.*

Addit aliam consolationem, eamque generalem. Non solum Dominus custodiet te, ne cadas, & ne fatigeris; sed ab omni alio malo, quod in viâ occurrere possit, te proteget, ut vita tua incolumis omnino toto in itinere conservetur.

*ψ. 8. Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum ex hoc nunc, & usque in seculum.*

Concludit addendo ultimam, & optatissimam consolationem. Non solum Dominus in aliquâ parte itineris, sed in toto itinere te semper custodiet.

PSALMUS CXXI.

**T**itulus, & argumentum: *Canticum graduum.*

*Tertius*

*Tertius Psalmus gradualis describit pulcritudinem, & nobilitatem civitatis S. Jerusalem, ad quam reverti cupiebant Hebraei ex Babylonica captivitate: sed hac figura erant peregrinationis, & ascensionis nostrae ad caelestem Jerusalem. Itaque totus Psalmus de utraque civitate, & de peregrinis utrisque intelligi debet sed primaria intentio Spiritus S. ad primarium finem sine dubio dirigitur.*

*ψ. 1. Latatus sum in his, quae dicta sunt mihi in domum Domini ibimus.*

Verba sunt populi Dei, qui laetari se dicit de optimo nuntio accepto reversionis in patriam, ubi, templo reaedificato, dabitur rursus ingredi in domum Domini. Tales nuntii fuerunt Jeremias, Daniel, Aggaeus, Zacharias. Sed optimus nuntius Christus fuit, qui ineffabili laetitia replet eos, qui didicerunt quam bonum sit in domum Domini ire, & in eam esse civem Sanctorum, & domesticum Dei.

*ψ. 2. Stantes erant pedes nostri in atriis tuis Jerusalem.*

Explicat, cur Hebraei latentur de reditu in patriam: Quoniam recordabamur ejus temporis, quo eramus in patriam ante captivitatem, & videramus pulcritudinem, & magnitudinem Jerusalem: scribit enim Esdras L.

I. c. 3. Multos ex captivis rediisse, qui antea fuerant in urbe. Et nos recordamur temporis illius, quo eramus in Adamo in Paradiso terrestri, qui est atrium paradisi cælestis: & ex bonis illis conjecturam facimus de bonis longè melioribus, quæ nobis in ipsâ domo Domini conservantur.

¶. 3. *Jerusalem, quæ ædificatur, ut civitas, cujus participatio ejus in idipsum.*

Incipit in personâ peregrinorum laudare Jerusalem. Prima laus est à charitate incolarum. Stantes erant pedes nostri in atriis tuis Jerusalem, quæ ita ædificata est, & quotidie magis, ac magis ædificatur, *ut sit civitas*, quæ simul, & communiter participatur ab omnibus, h. e. ubi omnia omnibus sunt communia. Verum cælestis Jerusalem verè ædificatur ut civitas, dum quotidie lapides vivi à summo artifice expoliuntur, & conquadrantur cælesti habitaculi ædificationi; unde qui hæc intelligunt, non modò persecutiones æquè ferunt, sed & cum gaudio. Demum in celo summa est participatio in id ipsum: idem enim Deus omnibus est & honor, & divitiæ, & deliciae &c.

¶. 4. *Illuc enim ascenderunt tribus tribus Domini; testimonium Israel, ad confitendum nomini Domini.*

Al.

Altera laus urbis à frequentia populi. Ter per annos singulos, juxta *testimonium*, seu legem *Israeli* datam, *tribus, tribus*, h. e. omnes tribus ad templum Hierosolymitanum, quod unicum erat in tota terra promissionis, conviebant, ut confiterentur *nomini Domini* confessionem laudis, & gratiarum actionis. Altero sensu: Ideo *Jerusalem* caelestis *adificatur ut civitas*, quia illuc jam ascenderunt animae sanctae ex omni tribu, & natione, ut velut lapides vivi superaedificentur in domos spirituales, ut confiteantur *nomini Domini*, quia hoc est totum, quod agitur in illa domo, & civitate, cessantibus omnibus negotiis aliis: & hoc est praeceptum datum *Israeli*, h. e. animae videnti Deum, ut nunquam cesset à laude, quae nunquam cessat ab amore.

¶ 5. *Quia illic sederunt sedes in judicio, sedes super domum David.*

Tertia laus urbis, quod illic sit sedes regia, & supremum tribunal. Ideo Deus voluit, populum omnem quotannis venire Jerosolymam, quia *illic Reges*, qui nascebantur ex domo, seu familia David, quorum proprium est judicare populum, stabilem, ac immutabilem sedem habuerunt. Altiori sensu *Sancti in caelo cum Christo regnantes sedent*  
in

in iudicio, ceu *judicaturi duodecim tribus Israel*:  
 & hæ sedes sunt super domum David fundatæ,  
 quia omnis Sanctorum potestas, & Regia, &  
 iudiciaria à Christo dependet, qui est Filius  
 David, & accepit sedem David patris sui, &  
 regnabit in domo Jacob in æternum.

✠ *v. 6. Rogate que ad pacem sunt Jerusalem, &  
 abundantia diligentibus te.*

Hortatur peregrinos de captivitate rever-  
 tentes, ut salutent saltem à longè urbem &  
 bene ei precentur. Precamini patriæ vestræ  
 veram, & solidam pacem, & ut sit abundan-  
 tia non solùm urbi, sed omnibus diligentibus  
 te, Sancta Civitas. Si abundantia cum pace  
 jungitur, nihil deest ad statum urbis felicissi-  
 mæ.

✠ *v. 7. Fiat pax in virtute tua, & abundantia in  
 turribus tuis.*

Cùm salutatis Jerusalem, dicite: *Fiat pax*  
 in muris tuis fortissimis: dum enim muri non  
 oppugnantur ab hostibus, tota urbs in pace  
 est. *Et fiat abundantia in domibus tuis*: harum  
 præcipuæ, ut palatia, turritæ erant.

✠ *v. 8. Propter fratres meos, & proximos meos  
 loquebar pacem de te.*

✠ *v. 9. Propter domum Domini Dei nostri qua-  
 sivi bona tibi.*

Con-

Concludit breviter explicando, ob amorem civium sanctæ urbis, quos fratres, & amicos suos agnoscit, & multò magis ob amorem Dei conditoris, & habitatoris ejusdem urbis, vel domûs, se impulsus fuisse, ut dicta bona urbi precaretur.

PSALMUS CXXII.

**T**itulus. *Canticum graduum.*

Argumentum : *Psalmus continet orationem hominis peregrinantis ad caelestem Jerusalem, & in exilio, vel itinere pressuram patientis.*

¶. 1. *Ad te levavi oculos meos, qui habitas in celis.*

Loquitur tum in personâ peregrini, tum propriâ, qui unus erat ex veris peregrinis, & ait, se in omni pressurâ respicere ad solum adiutorem Deum : hic solus habitat in summo cælo, unde omnia inferiora conspicit, & moderatur : ipse est, qui per malos nos flagellat; nec potest quisquam alius nos de manu Dei eripere.

¶. 2. *Ecce sicut oculi servorum in manibus Domini minorum suorum.*

¶. 3. *Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ, ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri.*

Explicat similitudine, cur oculos ad Deum levave-